

התחפוש של החושך והבהלה של האור

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-28.4.22

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים. מפגש נוסף, הזדמנות לעסוק במתרחש בעולם זה של בני אדם/ עולם של תהפוכות, עולם של תחפושות, עולם שבו חושך מתחפש לאור, עולם שבו אור לעתים נבהל מעצמו.

על כך אנו מבקשים לדבר במפגש זה - על מה קורה לאור בזמן הזה ועל מה שקורה לחושך. לדבר יש חשיבות לא רק בנקודת הזמן הזו בה אנו נפגשים. אתם עשויים למצוא מסר זה בעל רלוונטיות וחשיבות גם בנקודות זמן נוספות בהמשך הדרך. אפשר לומר כי משפט זה נכון תמיד, שכן למסרים לרוב אין אחיזה בנקודת זמן מסוימת, שכן לזמן עצמו אין אחיזה בנקודה מסוימת שמתוכה הוא התפתח. כלומר, כאשר זמן אינו לינארי, כך גם מה שקורה עשוי להיות רלוונטי, גם אם הוא נמסר לפני זמן רב, גם אם הוא לכאורה לא קשור למה שקרה בעבר.

עם זאת, אנו מדגישים את החשיבות והרלוונטיות של מסר זה גם ביחס להמשך הדרך, שכן המתרחש בעולם זה של בני אדם בזמן זה, ימשיך ללוות אתכם עוד זמן רב.

מהו אור ומהו חושך

זהו עולם שבו החושך מתחפש לאור והאור, לעתים, נבהל מעצמו. כדי שנסביר למה הכוונה, אנו צריכים להסביר מעט מהו אור ומהו חושך.

נתחיל ונאמר שאור הוא הביטוי של האלוהות, הוא הביטוי של התנועה האלוהית, הוא הביטוי של התקשורת האלוהית. האור הוא האמצעי המעביר אינטליגנציה אלוהית במרחב הקיים, והוא מהווה כפלטפורמה לחכמה האלוהית ובו זמנית הוא החוכמה האלוהית.

כלומר, אם אתם מתייחסים לעולם הפיזי בו אתם חיים כתלת-ממדי, שיש בו היבטים של זמן ומרחב, אז אתם בהחלט יכולים לתפוס זאת באופן הזה - האור הוא מה שמעביר חוכמה אלוהית מנקודה מסוימת ביקום לנקודה אחרת, בין אם מנקודה גאוגרפית אחת לשנייה ובין אם בנקודת זמן אחת לנקודת זמן אחרת על ציר הזמן.

אם אתם תופסים את המציאות בה אתם נמצאים כרב-ממדית, ככזאת שהיא אינה לינארית, הרי שהאור מהווה פלטפורמה שעליה החוכמה מתגלית ובו

זמנית, האור הוא החוכמה. כלומר, האור הוא לא רק פלטפורמה או מה שמעביר חוכמה מנקודה לנקודה, אלא החוכמה האלוהית מתגלמת באור.

אלו הם קודים של ידע, של תפיסה, של הבנה. אתם יכולים לתרגם אותם לאינפורמציה, אבל אלו גם קודים אשר מפעילים והופכים רעיון או רצון למציאות.

כלומר, אם האלוהות מבקשת להתפתח באופן מסוים, האור הוא רצף של קודים אשר יוצר את הרצון הזה במציאות-חומר. האלוהות נוכחת ומהווה את הכל, והתפתחות שלה היא באמצעות אור.

כאשר אתם מתקיימים בגוף פיזי, בעולם פיזי זה, האור הוא האמצעי אשר מאפשר לכם להתחבר. הוא מאפשר לכם לראות בבהירות רבה יותר את הקיים. כל זאת משום שהבחירה האלוהית עבור חלק זה ביקום - בחירה שכולכם שותפים לה - היא בחירה ליצור חיבור מחדש וראייה בהירה של הדברים כפי שהם. מאחר וזו הבחירה וזו הכוונה, הרי שהאור הנוכח בעולם זה, אשר מגיע לעולם זה ומתעורר בעולם זה, הוא אור המורכב מקודים היוצרים חיבורים, המאפשרים ראייה בהירה של המציאות.

האור פועל באופן כזה כך שאתם אינכם יכולים, כבעבר, להסיט מבט ולא לראות מה קורה. אתם אינכם יכולים כבעבר להתעלם, להכחיש ולא לדעת.

במציאות בה אתם חיים, אמצעי תקשורת שונים הם ביטוי של האור הזה, אמצעים שבעזרתם אתם יכולים לדעת מה קורה ולגלות כיצד העולם הפיזי שבו אתם חיים מתנהל. הן כיצד הטבע עצמו מתנהל והן כיצד בני האדם מתנהלים. כלי התקשורת של בני האדם הם אחד הביטויים של פעולתו של אור בעולם זה.

מהו חושך, אם כך? אפשר לומר בפשטות שהחושך הוא היעדרו של אור. הוא מה שקורה כאשר אין חיבור, כאשר אתם אינכם יודעים מה קורה. אתם מדמים זאת בקלות לאפלה, אבל זו אינה אפלה פיזית כי אם תודעתית. אתם אינכם יודעים לזהות את הקיים, ומכאן שאינכם יכולים להתחבר אליו. מאחר ואינכם מחוברים אל הקיים, אתם גם לא יכולים לזהות אותו.

כך שבויים בני אדם רבים לאורך עידנים רבים במעגל סגור של חשכה - אינכם רואים את הקיים ולכן לא יכולים לזהותו ולהתחבר אליו, ומאחר ואינכם מחוברים אליו, אינכם יכולים לראות אותו ולזהות אותו.

המעגל הזה נפרץ כאשר בחירה חדשה נעשתה, ואור חדש החל לזרום אל כדור הארץ ולהתעורר בו באופן שמאפשר חיבור שלא היה אפשרי לאורך עידנים רבים. לאורך ההיסטוריה המוכרת לכם, וגם מרביתה של ההיסטוריה הקדומה לזו שמוכרת לכם, היו אלו מעטים אשר התעוררו, זיהו מה קיים, התחברו אליו וחוללו בו שינוי. ההתעוררות הייתה נחלתם של מעטים, עד שהגיע העידן הזה,

בו אתם מתחילים לחיות, בו ההתעוררות הופכת להיות אפשרות זמינה עבור יותר ויותר אנשים.

אתם יכולים להיות יותר, לראות יותר, לזהות יותר, להתחבר ליותר, ולשנות הרבה יותר, בין אם את עצמכם ובין אם את העולם מסביבכם.

התחפושת של החושך

מה קורה בעולם הזה בזמן זה בו אננו נפגשים - וכאמור, בעוד נקודות בזמן הלינארי שלכם בהמשך הדרך? אנו נתחיל ונאמר שהחשיכה מתחפשת לאור.

דיברנו קודם לכן על כלי תקשורת, ואתם יכולים לזהות זאת בפעולה של רבים מהם, גם אם לא של כולם. במקום לאפשר מידע על המתרחש, כלי תקשורת משמשים פעמים רבות כדי להסתיר את המתרחש. הם עושים זאת על ידי כך שהם ממציאים מתרחש שמעולם לא התרחש או מדגישים אירוע שהתרחש או הופכים אותו לחזות הכל. באופן הזה, אתם חיים בתקופה בה אתם מוצפים במידע ובו בעת שרויים יותר מאי פעם מחשיכה.

אנו לא אומרים "יותר מאי פעם" ביחס להיסטוריה הכוללת של התרבות שלכם, אנו אומרים "יותר מאי פעם" ביחס לעידן זה בו אתם מתחילים לחיות. זו נקודה מסוימת בתהליך ההתעוררות שבה ישנה הצפה הולכת וגוברת של מידע אשר מסתיר את המציאות במקום לחשוף אותה. אנשים שונים וגופים שונים בוחשים במציאות באופן הזה, כך שמה שאתם רואים כפעולה של אור הוא למעשה פעולה של חשיכה בתחפושת.

בני אדם לכאורה יודעים מה קורה, אבל בפועל, הם מנותקים, לעתים יותר מכפי שהם היו עד לפני זמן לא רב.

להתנתק מהאנושיות

זה לא קורה רק בכלי התקשורת. העניין כאן הוא לא להגביר חוסר אמון בכלי התקשורת שלכם, שכן יש לכם את אותו המנגנון גם בתוכם. רבים מופעלים על ידי אותו המנגנון מבלי להיות מודעים לכך. אתם מספרים לעצמכם סיפור על המציאות, ואתם מאמינים לסיפור הזה ואתם מתרגמים את המתרחש בהתאם לסיפור הזה, כך שהסיפור יקבל יותר תוקף, מבלי להיות מודעים לכך שהסיפור הזה מנתק אתכם מהמציאות.

על פניו זה איננו חדש, שכן זה מה שהפחד עושה לבני האדם במשך עידנים רבים - מנתק מהמציאות. זהו הסיפור המקורי, סיפור הבריאה של הפחד - המשפט "לכל דבר שמתחיל ישנו סוף". הסיפור הזה, שמייצג את בריאתו של עולם הפחד, הוא רק התחלתו של סיפור ממושך ומורכב שבני אדם מספרים לעצמם כבר עידנים רבים.

בזמן זה בו אנו נפגשים ישנה הסתעפות בדרך. מצד אחד יש יותר ידע שזמין לבני אדם כדי לדעת מי הם. יותר הזדמנויות, יותר אפשרויות, בין אם זה בסדנאות או בספרים, בין אם זה בתקשורים או ממורים כאלה ואחרים. אתם יכולים יותר לדעת על הנפש שלכם, על הגוף שלכם ועל הרוח. באופן הזה, אתם יכולים להיות יותר מחוברים. אבל יותר ויותר בני אדם פועלים באופן שונה. הם ממציאים סיפור שלכאורה מציג חיבור אבל למעשה מנתק אותם יותר מהמציאות.

אם בעבר הסיפור היה שלכל דבר שמתחיל יש סוף, הרי שכיום הסיפור יכול להיות שונה. אצל חלק מבני האדם, הסיפור יהיה שאין סוף בכלל וגם זה סיפור, שכן בסיפור הזה, בני האדם מנסים להתעלם מרגשות, להתעלות מעל רגשות, כמו להפסיק להיות אנושיים.

ישנם סיפורים שונים שבני אדם מספרים לעצמם, ומטרת כל הסיפורים היא להתעלות מעל אנושיות ולהתעלם ממנה על ידי חיבור לעולמות כאלה ואחרים, ממדים כאלה ואחרים, ולעתים המצאה של ממדים כאלה ואחרים. בני אדם יוצרים נתק עמוק יותר מעצמם וכל זה במסווה של חיבור.

החשיכה מתחפשת לאור, זה חלק ממה שקורה בכדור הארץ בזמן זה, וכאמור, זה עוד יהיה רלוונטי בהמשך הדרך. המנגנון הזה המתגלם במציאות פיזית ככלי תקשורת, מתקיים גם בתודעה של בני האדם.

אנו מביאים את המידע הזה משום שחשוב להיות מודעים לקיומו של מנגנון זה, כך שתוכלו להמשיך בנתיב בו אתם הולכים, נתיב של חיבור מחדש, נתיב של התעוררות. לעולם תטילו ספק בסיפורים שאתם מספרים לעצמכם על עצמכם ועל העולם. לעולם תשאלו שאלות. כך תוכלו להימנע מאפשרות שאתם הופכים להיות שבויים של חשכה אשר התחפשה לאור.

אלו השואלים שאלות, המטילים ספק; אלו המטילים ספק בספק עצמו, שואלים שאלות על השאלות עצמן, שואלים שאלות על משהו לכאורה ידוע, הם אלו אשר יכולים להמשיך לנוע, להמשיך להתחבר ולהמשיך להתעורר.

הבהלה של האור

בו בעת, מה שקורה בעולם זה הוא שלעתים האור נבהל, כמו מתכנס ונסגר. זה עשוי להישמע לכם מוזר, משום שזו תכונה אנושית. האור לכאורה נכנס לחוסר ביטחון, אבל זה איננו באמת כך. אנו מתארים את הדברים כדי להמחיש אותם באופן שיקל עליכם להתחבר ולהבין אותם, אבל הדברים הם אינם כה רגשיים ואנושיים.

האור לא באמת נבהל מעצמו, אבל אפשר לומר שישנה לעתים נסיגה וישנו לעתים בלבול. האם להתחבר או לא? האם להמשיך או לא? האם להמשיך מגמה של התרחבות, של חיבור, של החשיפה של הדברים כפי שהם? האם זה

באמת לטובתי? האם באמת כדאי לי? האם זה יכול להניב פירות? ואולי, אולי, זו החשיפה והחיבור מחדש אשר יביאו לאסון? זה מה שקורה בתודעה של אנשים רבים בזמן זה. שאלות אלה, בלבול זה, הוא האופן שבו האור כמו נבהל מעצמו.

כלומר, בני אדם נבהלים מעצמם ותוהים האם כדאי להמשיך, האם אפשר להמשיך, האם זה יהיה טוב להמשיך להשתנות, להמשיך לגלות, להמשיך להיפתח, האם זה יהיה טוב להתחבר מחדש לעצמם ולבני אדם אחרים, לעולם כולו. האם זה באמת מתאים? אולי עדיף לסגת, אולי עדיף להסתתר. זה קורה אצל בני אדם רבים, גם כאלה אשר אינם במודע פועלים פעולה של אור או עושים עבודת אור כזו או אחרת.

טראומה מרובת שכבות

הבהלה עשויה להיות מוגברת דווקא אצל אנשים אשר ההתעוררות היא הבקשה שלהם. דווקא אנשים אלה עשויים להתמודד בזמן הזה עם טראומה שהיא רב-שכבתית או מרובת שכבות.

זו טראומה שמורכבת מחוויות שונות מגלגולים שונים, מזמנים שבהם הייתם בתהליך כזה או אחר של שינוי או של התעוררות, מצבים בהם התהליך נקטע ולא המשיך, בין אם באופן אישי ובין אם באופן קולקטיבי, כאשר הייתם חלק מקבוצה.

אתם נושאים בזיכרון שלכם, זיכרון שהוא גם אישי וגם קולקטיבי, אוסף של זיכרונות שמדברים על כך שבנקודה מסוימת בתהליך נוצרה קטיעה. קרה משהו, לרוב, אם לא בכל המקרים - קרה משהו כואב אשר קטע את התהליך. החשכה בשלב מסוים התחזקה מחדש, וההתעוררות נקטעה או נבלמה, הגיעה לגבול מסוים ולא המשיכה מעבר אליו. זה לא תמיד הסתיים באסון אבל לעתים זה פשוט נעצר, ולעתים זה הסתיים בכאב.

הזיכרונות הללו יוצרים בתוך התודעה מעין טראומה מרובת שכבות. כלומר, יש לה הקשרים לגלגולים שונים. כל זה עשוי להיות יותר פעיל, יותר בעל השפעה בזמן זה וכאמור, גם בזמנים שונים בהמשך הדרך.

"הנה, אתם רואים? חשיכה מתחפשת לאור, ואתם רואים, הנה, זה קורה שוב, והאסון בדרך וזה שוב עומד להיעצר ואולי אפילו להיקטע באכזריות, אז אולי עדיף לסגת, אולי עדיף להפסיק, לחזור להסתתר, לחזור להפריד, לחזור לא לדעת כי זה בוודאי יגמר בלא טוב". זה עשוי להיות מלווה בייאוש, וזה עשוי להיות מלווה בתסכול וזה עשוי להיות מלווה באמונה מאוד חלשה שאומרת "זה לא יצליח, גם הפעם אם אין תקווה".

אם זו החוויה שלכם, אנו מבקשים להזכיר ולומר כי אתם מגיבים מתוך טראומה, ושהמציאות בה אתם נמצאים, חרף כל מה שמסרנו עד כה, היא אינה ממש שחזור של העבר הגלגולי שלכם.

בניגוד למה שאתם זוכרים ולתקופות שונות בהן הייתם, הזמן הזה בו אתם נמצאים כעת הוא אכן זמן של התעוררות. זהו אכן זמן של חיבור מחדש, וגם אם החשיכה מתחפשת לאור, אין זה אומר שהיא מנצחת. אין זה אומר שהכל חוזר למה שהיה פעם.

אתם עשויים לחזור, בהרגשה, למה שהיה פעם, להגיב כאילו מה שהיה פעם קורה היום, ואז ליצור לעצמכם חוויה ומציאות שדומה מאוד לעברים שלכם. אבל זה אינו קורה כך ואין סיבה ליצור זאת בכוח. אין סיבה לאחוז בייאוש ובחוסר אמונה ולהיות צודקים מתוך הטראומה. אפשר לרפא אותה, להניח אותה מאחור, ולהמשיך בתהליך של התעוררות, של חיבור מחדש, להמשיך לגלות את הקיים, להמשיך להשתנות.

אנו, ככל שאנו יכולים, מעודדים אתכם להמשיך בדרך, ולכן אנו מוסרים דברים אלו בזמן זה. זהו זמן שיש בו מורכבות רבה, אם אנו מתייחסים לנקודת הזמן בלוח השנה הלינארי שלכם. זהו זמן של מלחמות משמעותיות בעולם זה של בני האדם, מלחמות שמבוססות על חשיכה המחופשת לאור ועל אור אשר לעתים נבהל מעצמו.

אנו מציעים לכם לא להיבהל מעצמכם, גם אם אתם מבוהלים. לא להתייאש גם אם אתם מיואשים. גם אם אתם מתוסכלים, כדאי להמשיך להסתכל קדימה, שכן ישנן אפשרויות שלא היו בעבר, שאינכם רואים.

החשיכה מתחפשת לאור, אך אין זה אומר שהיא מתחזקת. הדבר הוא חלק מתהליך טבעי של התעוררות, שבו עליכם לגלות מחדש באופן אחר מי אתם. אין זה קל להתעורר לטבע האמיתי של מי שאתם, לזהות את האמת מבעד לסיפורים ואשליות. אתם יכולים בזמן הזה לגלות מהם הסיפורים שאתם מספרים לעצמכם, כדי לגלות בדרך זו מהי האמת ממנה אתם מתחמקים, האמת שאליה כדאי לחזור.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.